

denne fulde Frihed til at holde en vis Militærstyrke, forandrer ikke den Kendsgerning, der her er det afgørende, at den enkelte Stat fuldstændig frit kan skønne over Størrelsen af denne Militærstyrke efter egne Forhold og egne Erfaringer.

Jeg vil tillade mig at benytte Lejligheden til samtidig at minde den højtærede Trafikminister om, at han i den ellers udførlige Besvarelse af de til ham rettede Henvendelser glemte at svare paa mit beskedne Ønske om en Dagforbindelse mellem Vendsyssel og København.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Jeg beklager, at den højtærede Handelsminister afviser Tanken om at stryge Bestemmelsen om, at der skal være 30 pCt. af Handelsskolernes Lærere i Landsforeningen af handelsskoleinteresserede, for at de kan faa Lov til at stemme. De Medlemmer, der er i Landsforeningen af handelsskoleinteresserede, og som er Lærere ved statsunderstøttede Skoler, enten det nu er 10 pCt. eller flere, maa dog efter Loven have Adgang til at stemme. Det kan man ikke komme udenom, og hvis den højtærede Minister ikke ophæver Bestemmelsen om de 30 pCt., maa de Medlemmer af den nævnte Forening, som er Lærere ved statsunderstøttede Handelsskoler, have Lov til at stille Forslag sammen med den anden Forening og have Lov til at stemme paa den Liste, som derved fremkommer, lige med Lands-Handelsskoleforeningens Medlemmer. Handelsskolelærerne har nu en Gang denne Forening, og Loven forpligter dem ikke til at have nogen. Det maa man altsaa regne med, og denne Omstændighed berettiger ikke Ministeren til at sætte 10 eller 29 pCt. ud af Spillet, saaledes som Forholdet kan blive.

Det forekommer mig for øvrigt, at den højtærede Handelsminister i sine Udtalelser indrømmede, at den trufne Bestemmelse ikke var i Overensstemmelse med Loven. Jeg kunde ikke forstaa det anderledes. Udtalelsen om, at der kunde jo blive 29 pCt. udelukket, viser, at denne Bestemmelse strider mod selve Loven.

Vil Ministeren altsaa ikke fråfalde de 30 pCt., er der intet andet at gøre end at fremkalde Forslag om Kandidater til Skoleraadet fra begge Foreninger og saa lade afstemme i Fællesskab blandt alle Handelsskolelærere i begge Foreninger. Anden Fremgangsmaade kan ikke være lovlig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: I Anledning af den højtærede Forsvarsministers Svar til mig vedrørende mine Udtalelser om den militære Retspleje vil jeg blot konstatere, at dette Svar ramte ganske ved Siden af det, som jeg havde sagt. Svaret gik ud paa, at Generalauditøren afgav en almindelig officiel Tilfredshedserklæring med de afsagte Domme, de var hverken for milde eller for strenge. En saadan Erklæring er ved sin almindelige Karakter af en forholdsvis ringe Værdi. Den er afsagt af en højtstaaende Embedsmand, der har medvirket til at gennemføre denne Ordning, og det er derfor ganske naturligt, at han ser paa det med milde Øjne og føler sig tilfreds. Min Anke gik ud paa — jeg kan henvise til, hvad jeg har skrevet om Spørgsmaalet i Fjor — at Ordningen vilde vise sig at være uheldig af disciplinære Hensyn. Det blev indrømmet, at den i visse Henseender vilde være meget langsomt virkende, og det er ikke benægtet.

Saa skal jeg endelig med Hensyn til Krigsretterne sige, at jeg har ikke udtalt noget Ønske om at faa Krigsretterne i deres gamle Skikkelse tilbage. Jeg vilde have fundet, at man burde have lavet en Krigsret, bestaaende af en Dommer, en eller to Befalingsmænd og, svarende dertil, en eller to Mænd, udtagne blandt Nævninger, som har været menige Soldater. En saadan Domstol vilde have været fuldkommen moderne og velegnet til at give enhver, ogsaa den anklagede, den fulde Ret og fulde Beskyttelse. Men den vilde ikke have været Gennemførelsen af et socialdemokratisk Programpunkt, og det var selvfølgelig en meget væsentlig Mangel ved en saadan Ordning.